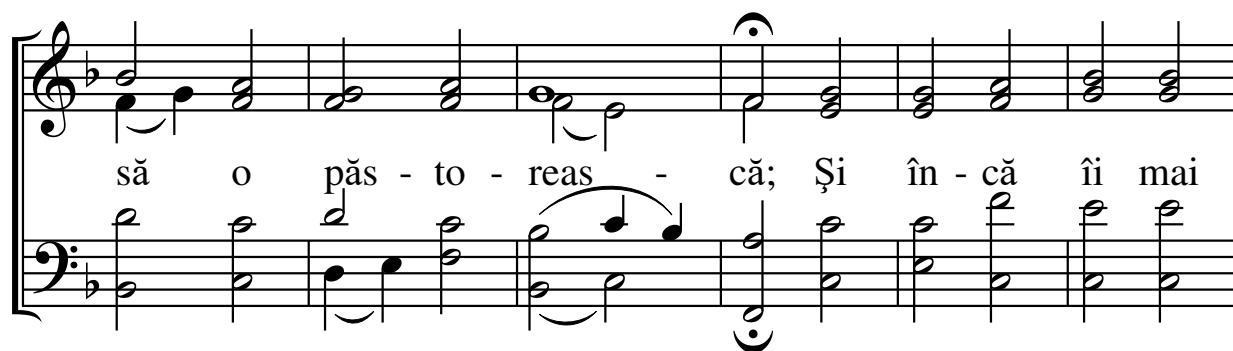

1. „Mă iu-bești?” l'a'n-tre - bat Dom - nul Pe Pe - tru

cre - din - cio - sul, Ca tur-ma Lui s'o pri-meas-că Și

să o păs - to - reas - că; Și în - că îi mai

a - ra - tă, Ce ne-caz îl mai aș-teap - tă. Că și moar-

tea va răb - da Pen - tru tur - mă ca pla - tă.

2. În zile bune cât vor fi,
E tot ușor a iubi.
Când toate merg pe placul tău
Lupii nu-ți pot face rău.
Dar când vor fi zile rele,
Răbdări și întristări grele.
Atunci se va arăta.
Cum va fi iubirea ta.

3. În răbdări Domnul ne vede,
Cum noi Îi putem crede.
Și-ntreabă, poți să mă iubești
Petre, când strâmtorat ești?
Când la moarte vei ajunge,
Cu întristări te-or încinge.
Putea-vei să Mă iubești,
Prin strâmtori să Mă mărești?

4. Răspunsul fu obișnuit,
Întristat și ca mahnit.
Știi Tu Doamne, că Te iubesc
Și alt bine nu doresc.
Domnu-a treia oară-ntreabă,
Mă iubești în orice probă.
Când însă iubirea ta
Și prin foc se va cerca?

5. Prin orice strâmtorări grele,
Paște oile Mele.
Urmează-Mă după cuvânt.
Măcar prin ce greumânt.
Că păstorii merg 'nainte,
Purtând a lui Isus cruce.
Și încă voios își dă
Viața pentru turmă.

6. Păstorul cel bun nu fuge,
Când lupii s-apropie.
C-așa sunt datori a fi ei,
Arătând pildă turmei.
Atunci oile-i urmează,
Când ei nu se rușinează
Numai iau crucea-n spate,
Și pășesc înainte.

7. Aici sunt multe întristări,
Prin astea grele răbdări.
Mai întâi trebuie-a muri,
Și atunci a se mări.
C'aici în viața asta,
Noi trebuie mult a lupta.
Și Domnul în vremea grea,
Ne încearcă credința.